

Проста і водночас мудра філософія нашого буття: народжуємося, живемо, а настає час - відходимо за межу вічності, забираючи із собою своє минуле. Відтак у сім'ї, на вулиці, в селі поступово змиряються з втратою людини - комусь рідної, комусь чужої. Для близьких назавжди залишається біль втрати. І не тільки...

На конкурс
«Твої люди,
Андрушівщина!»

Я з дитинства любив коней. Ним і єдив мій батько. Я мав заощастя підмінити його на роботі - коні мене слухали. Тримаючись за вішки, наче ставав дорослішим за своїх ровесників цим гордився.

Мені минало чотиринацяття, як закінчувалася Велика Вітчизняна війна. Німців у районі уже не було. В село прийхав якийсь уповноважений з райцентру і надвечір треба було відвізти його назад. Мене відрядили чукером замість батька. Колгоспний конюх дід Кіндрат допоміг запрягти конячку по кличці Зозулька. Кинув старий оберемок сіна в сани і сказав мені з добрим: «Поганяй!».

Ми рушили зимовою дорогою, якої, по суті, не було: сніг замітив кожен слід. До Андрушівки доїхали без пригод. А коли поверталися, почалася така хурделиця, що все навколо потемнило. В якусь

Життя прожить - не поле перейти...

Кілька років тому у Лісівці поховали останнього колгоспного конюха Павла Андрійовича Аврамця. Це був гарний, добрий чоловік, який до останку не розлучався з кіньми. Не стало колгоспу, купив собі коника. Куди треба було - до лікарні, на базар чи в гости, ішав на підвіді із своєю Євдокією. З доброю заздрістю дивилися услід їм сільські молодиці - подружжя (обоє красою не обділені) прожило в любові та злагоді півстоліття.

В останні хвилини свого життя чоловік хвилювався за коней - чи доглянути, чи нагодовані. Хоча колгоспу вже давно не було, але улюблени вороні марилися йому навіть у передсмерті.

Чому? Про це ви дізнаєтесь, коли прочитаєте подані нижче спогади **Павла Андрійовича Аврамця**, які у свій час занотувала, а недавно надіслала до редакції його дружина **Євдокія Павлівна**.

Моя незабутня Зозулька

мить мені здалося, що я із саньми збочую вправо. Потянув за вішки, щоб не потрапити в річку, де було багато ополонок. Смикнув раз, вдруге, втретє, але конячка не слухалася. Кілька хвиль вона стояла, як вкопана. Мусів змириться з її непокорою, випустив вішки з рук і повалився лицем у сани. Мені стало страшно. В моїй дитячій голові стугоніла одна думка: «Кінець, ми забулися, тепер замерзнемо». Я думав про себе і Зозульку. І тут сани зрушіли з місця - конячка пішла своїм шляхом. Мені було байдуже - стоїмо чи ідемо - що могло вратити у цій захурдленій темряві, без дороги?! Я мовби провалився крізь сон, наче зневітромін, не орієнтувався ні в часі, ні в просторі.

Прийшов до тями, коли сани зупинилися. Сів, відкрив очі і побачив нашу колгоспну конюшню. Я все зрозумів: моя розумна, дорога Зозулька! Вона була розуміння від мене і тому не підкорялася неправильній команді, коли я смикав за вішки. Тоді, як вона стояла, то своїм

кінським чуттям вибирала правильну дорогу.

Я зіскочив із саней, підбіг до конячка, обійняв її засніжену голову, притиснувся до неї і заглядав від радості. Нас у темряві, якої я тоді вже не боявся, було двоє, тільки метелиця безжалісно сікла нас гострим сніговим дробом.

Відтоді ще більше полюбив коней - найбільше, звісно, Зозульку. І любов ця залишилася на все життя. Я міг знайти іншу роботу, але назавжди, доки був колгосп, працював конюхом. Ніколи не бив своїх вороних - вони служньо виконували мої команди, я пишався ними, не обдіяв харчами. Ми були з ними єдині в роботі, болісно розлучався з тими, що з роками ставали неробочими.

Як вийшов на пенсію, не зміг бути без коней і придбав кобілу Майку. Вона для нас з дружиною - найдорожче, що мали в хазяйстві. Пригорнуся, було, до нашої поміщиці - ніби в дитинстві повертаюся...

ВІТАЄМО ПЕРЕМОЖЦІВ ОБЛАСНОГО ФЕСТИВАЛЮ

З метою розвитку сучасної української пісні, популярної музики, пошуку нових творчих колективів та молодих виконавців 25 серпня з нагоди Дня незалежності України в м. Олевську проходив XII обласний фестиваль «Зорі над Уборто». В рамках фестивалю був проведений конкурс української сучасної естрадної пісні. В ньому брали участь і молоді таланти Андрушівщини - вокально - інструментальний гурт «Дежавю» районного будинку культури (керівник Дебой С. О.) і солісти Аня Коксун та Сергій Дебой.

Оцінювало виступи молодих виконавців журі в складі заслуженого діяча мистецтв, директора обласної філармонії П. Х. Доценка, народного артиста України, викладача музичного училища ім. В. Косенка В. А. Губанова та заслуженого працівника культури України, директора обласного центру народної творчості Ю. П. Кондратюка.

В номінації «естрадні колективи» I місце та грошову премію здобув наш вокально - інструментальний гурт «Дежавю» (фото). В номінації «солісти» II премію присуджено Ані Коксун. Її нагороджено безкош-

товною путівкою в Міжнародний дитячий центр «Артек». Дипломом та пам'ятним подарунком за III місце нагороджений Сергій Дебой.

Успішний виступ наших конкурсантів ще раз переконує в тому, що

Андрушівщина багата талантами. Вітаємо переможців і бажаємо їм нових творчих злетів.

Валентина РОЖКО,
директор Андрушівського районного будинку культури

До уваги черговиків квартирного обліку!

Згідно із статтею 42 Житлового кодексу УРСР, житлові приміщення надаються тільки громадянам, що перебувають на обліку як такі, що потребують попідшення житлових умов та внесені до єдиного державного реєстру громадян, крім випадків, передбачених чинним законодавством.

1 жовтня поточного року завершується формування Єдиного державного реєстру громадян, які потребують попідшення житлових умов. Згідно Постанови Кабінету Міністрів України від 11.03.2011 р. №238 «Про Єдиний державний

реєстр громадян, які потребують попідшення житлових умов» особам, які перебувають на черзі на отримання житла в міській раді, необхідно ТЕРМІНОВО надати до загального відділу Андрушівської міської ради (тел.2-20-90, відповідальна особа Ракович Л.Л.) такі документи :

1. Довідку про склад сім'ї та реєстрацію.

2. Копії паспортів всіх членів сім'ї (1,2,11 сторінок та всіх інших з відомостями про реєстрацію).

3. Копії свідоцтв про народження дітей до 16 років.

4. Копії довідок про присвоєння ідентифікаційного номеру всіх членів сім'ї.

5. Довідку з місця роботи /навчання/ заявника.

6. Завірену належним чином копією ордера на житло або копією свідоцтва про право власності на житло, договору купівлі-продажу, міни, спадщини чи дарування (для приватних квартир).

**Відділ архітектури,
містобудування та житлово-
комунального господарства
райдержадміністрації**

634 МЛН 970 ТИС. КВТ.ГОД ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ ВИРОБЛЕНО СТАНЦІЯМИ ПАТ «УКРГІДРО-ЕНЕРГО» У СЕРПНІ 2013 РОКУ. ЦЕ НА 6,7% БІЛЬШЕ, НІЖ ТОГОРІЧНОГО СЕРПНЯ.

Вітаємо.

8 вересня виповниться 60 років Малоп'ятигірському сільському голові Леоніду Володимировичу РАДКЕВИЧУ.

З нагоди ювілею надсилаємо йому такі привітання і побажання:

**Нехай літа не стануть тягарем,
Нехай душі не вигасне зірница,
Хай повниться до краю день за днем
Добра і щастя золота криниця.
Нехай життя наснаги додає
Десятки літ ще мріяти, творити,
Щоб Ви змогли усе життя своє
В здоров'ї й радості багато літ прожити!**

З повагою колектив і депутати
Малоп'ятигірської сільської ради.

8 вересня святкуватиме свій 75-річний ювілей турботлива дружина, гарна господиня, мудра порадниця БАРДАКОВА (ДЕМ'ЯНЧУК) Надія Степанівна.

Наша мила і люба, найкраща у світі!

Бажаємо щастя, даруємо квіти.

Щоб сонце і зорі плекали тепло,

Щоб завжди здоров'я у Вас було.

Спасибі за ласку, за руки умілі,

Що вмієте підтримати словом і ділом.

Живіть нам на радість у щасті і миру,

Хай Бог милосердий з високого неба

Дарує Вам все, чого тільки треба.

А Матінка Божа, Цариця свята

Дарує щасливі і довгі літа.

З повагою чоловік Володимир Федосійович з дітьми та внуками.

4 вересня святкувала свій 70-річний ювілей дорога наша тьотя ГУМЕНЮК Катерина Пилипівна з с. Бровки Перші.

Хоч 70 тобі сьогодні, а ти і нині молода,

То хай літа собі спливають,

немов джерельна вода.

Твоя душа - це храм любові,

в ній місце рідним і близьким,

Хоча не був твій шлях життєвий

надто щасливим і легким.

Були і втрати, і печалі,

але ж ти сильна - все знесла.

Тебе саме життя навчило

не випускати з рук весла.

Для всіх ти знайдеш тепле слово,

твоя любов не має меж,

Племінники, онуки, друзі

відплачуєть любов'ю теж.

Живи ще літ хоча б із сорок, нехай життєва суета
Обходить всі твої стежини, оселю ж щастя осява!

Сім'я Гнатюків, Петриків, Тищенків.

З днем народження вітаємо дорогих і рідних нам людей - чоловіка, батька і дідуся ВІНЦІСЛАВСЬКОГО Юрія Володимировича

та сина, брата і дядечка ВІНЦІСЛАВСЬКОГО Володимира Юрійовича.

У цю знаменну, світлу дату,
Що птахом лине у вирій,
Вам широ хочем побажати
Добра, здоров'я щастя й миру!
Сьогодні Вам всі квіти ми даруєм
За щире серце, руки золоті,
Удач, здоров'я і добра бажаєм -
Всього, що є найкращого в житті!

З любов'ю родини Вінціславських та Горецьких.

Шановні жителі міста Андрушівка!

7 жовтня 2013 року о 16:00 год. в залі засідань міської ради відбудеться громадські слухання, де розглядається питання:

- про встановлення пам'ятника Т.Г.Шевченку;
- про встановлення пам'ятника Н.Терещенку;
- про використання земельної ділянки загальнюю площею 0,2866 га по в